

Totalitära toner

Att det är inoportunt att kritisera FN får vi erfara som bakom dess klimatpanel IPCC har sökt och funnit fakta som motsäger IPCC:s tes om mänskligt orsakad, hotande uppvärmning. Vi avfärdas som kufar och rentav som "förnekare". Detta skamgrepp jämställer oss med dem som förnekar nazismens förintelseläger.

Men vi förnekar inte att Jorden under 1900-talet blivit varmare. Om det alls är meningsfullt att tala om en global medeltemperatur, har Jorden sedan Lilla istidens slut blivit en knapp grad varmare.

Men är det ett problem? Lilla istiden ca 1300-1850 var kallare, periodvis besvärande kall med missväxt, nöd och minskande befolkning. Måttlig uppvärmning sedan dess är snarast en återhämtning till mer gynnsamt klimat.

Denna uppvärmning skedde i tre etapper: ca 1850-80, 1910-40 och 1970-95. Däremellan och efter kom avkylning ca 1880-1910, 1940-70 och efter 1995 (frånsett det varma El Niño-året 1998).

Människan inte huvudorsaken

Vi förnekar inte heller att atmosfärens CO₂-halt ökar eller att mänsklig verksamhet bidrar till denna ökning. Men vi ser inte

människan som huvudorsak till detta utan betonar betydelsen av naturliga processer och cykliska fenomen och att koldioxid är växtlighetens livsnödvändiga näring.

Enligt klimatarmen har atmosfärens halt av koldioxid under industrialismen ökat från 280 till 400 ppm (miljondelar) = från 0,03 till 0,04 procent. Att atmosfären samtidigt värmts en knapp grad, antyder att ökad CO₂-halt skulle ha höjt temperaturen.

Men CO₂-halten ökade även när temperaturen sjönk. Dessutom var den inte jämnt 280 ppm före industrialismen. Detta värde kommer från borrhår i Antarktis. Men i landisar vandrar koldioxiden och bildar föreningar med andra ämnen. Högre, växlande och säkrare värden visar trädringar och växters klyvöppningar. De visar medelvärdena 321 ppm för 1800-talet och 339 ppm för 1900-talet.

Under den senaste årmiljonens nio istider har atmosfärens CO₂-halt växlat inom fältet 300-400 ppm med lägre värden under djup istid och högre under varmare mellanperioder. Det samvarierar med Solens växlande magnetiska aktivitet (Svensmark m. fl.). Denna påverkar molnbildning och temperatur i samspel med inkommande kosmisk strålning. Aktiv sol = mindre kosmisk strålning = mindre molnmassa = varmare – och tvärt om.

Mer koldioxid = mer växtlighet

De facto följer CO₂-halten temperaturen

och inte tvärt om: vid högre temperatur gasar varmare hav ut mer CO₂, och vid lägre tar kallare hav upp mer CO₂. De facto stimulerar också mer CO₂ mer växtlighet. Under de senaste 30 åren har satelliter registrerat 11 procent mer växtlighet.

Bakom Lilla istiden låg minimal solaktivitet i tre perioder. Bakom 1900-talets uppvärmning låg periodvis ökad solaktivitet. Och bakom senaste jämna och nu avsvalnande temperatur ligger åter minimalt aktiv sol.

De fem institut som mäter Jordens medeltemperatur har inte registrerat någon nämnvärd uppvärmning de senaste 17-18 åren. Solforskare förutspår nu svalare klimat framöver. Satelliter har registrerat 25 procent mindre skyddande solmagnetism och kraftigt ökad inkommande kosmisk strålning. Det lär knappast gynna Jordens växtlighet och mänsklighetens försörjning.

Men IPCC och IPCC-troende klimatarmister varnar för fortsatt påstådd uppvärmning, framräknad i datormodeller matade med felaktiga antaganden om förstärkande effekt av mer vattenånga. Detta vill de motverka med överstatlig, ej demokratiskt förankrad planekonomi till enorma kostnader och till förfång för fattigare länders försörjning med föda och energi.

Men planekonomin är redan prövad och förkastad. Den vill vi inte ha tillbaka igen!

Sanningen är som ljuset. Där den sprider sig viker mörkret.

Därför är sanningen mörkrets fiende nr 1.

I kampen mot sanningen finns det hur mycket pengar som helst.

Sanningen behöver inga miljoner. Tids nog sprider sig sanningen. Precis som ljuset.